

Zpravodajství z obce

Kladení věnců u příležitosti osvobození Vřesiny Rudou armádou

Komentář starosty obce ke 4. zasedání ZO

Vážení spoluobčané, rád budu věřit tomu, že nízká účast lidí na zasedání zastupitelstva svědčí o tom, že jsou všichni spokojeni a nikdo necítí potřebu se zúčastnit a „tlačit“ na své zastupitele přímo na zasedání. Ale vím, že to tak zcela není. Dovolte mi okomentovat několik bodů programu, které – podle mě – stojí za pozornost.

• **Pokus prosadit vydání obecně závazné vyhlášky**, namířené speciálně proti restauračním předzahrádkám. Je to aktivita, kterou naprosto chápu a rozumím jí. Jsem na straně těch, kteří nechtějí být v noci rušeni hlukem z těchto zařízení. Ale, podle mě, nový „papír“ nic nevyřeší. Stávající platná právní úprava chrání nás všechny před rušením nočního klidu dostatečně. Jedná se o zákon 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Docela podrobně je tato problematika zpracována na webu ministerstva vnitra: <https://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicky-material-c-26.aspx>. Podle mě jsou dvě cesty k zachování nočního klidu – první je „výchova“ všech k respektování těchto práv, a budeme k tomu využívat i naše obecní strážníky. Druhá

cesta je formou represe – v případě, že budete rušeni v noci hlukem, nezbývá, než volat policii. Ale současně si obstarat svědky a událost v rámci možností zdokumentovat. A být vytrvalý. Za svým názorem si stojím – žádná nadbytečná vyhláška nic neřeší. Výsledek přinese pouze důsledný postup proti „hříšníkům“. A zdůrazňuji, že jsem na straně těch, kteří chtějí mít v noci klid. Naši strážníci už dostali instrukce, aby kritickým lokalitám po 22. hodině věnovali zvýšenou pozornost.

• Rozhodnutí zastupitelů pokračovat v cestě ke vzniku „kulturně-společenského záze-mí“. Nebudu tady citovat přesné usnesení. Důležité je, že zastupitelé rozhodli, že by budoucí objekt měl stát v prostorách za knihovnou, kde jsou dnes zahrádky. Rada obce dostala úkol „odstranit překážky“, které by výstavbě bránily. Zastupitelé uložili příslušnému výboru pokračovat v práci a na příštím zasedání bychom mohli mít k dispozici varianty zadání. Upřesnili bychom si, co vlastně potřebujeme, jaké to bude mít parametry apod.

• Za pozornost stojí **schválení rozpočtové-ho opatření**, kterým se navyšuje částka rozpočtu na rekonstrukci zdravotního střediska o **1,5 mil. Kč**. Doufám, že tuto problematiku jsme řešili naposledy – stavba se blíží do finále. Z některých příspěvků to vypadalo, jako že starosta mrhá penězi. Že stavební firmě neustále ustupujeme. Že na úhradu víceprací firma nemá nárok. Ale nikdo z nich nechodí na kontrolní dny. Navýšení se nakonec schválilo, ale 6 zastupitelů nezvedlo ruku pro dokončení stavby. Protože neschválit peníze na dokončení je totéž, jako poslat těsně před dokončením stavební firmu domů... Máme tam utraceno už cca 16 mil. Kč a teď to necháme plavat? Mně se občané neptají, kolik to stojí, ale kdy to už konečně bude. Celkové navýšení ceny stavby proti rozpočtu je cca 20%. A to přece není žádná pohroma. Je to údajně standardní výše u rekonstrukci starých budov.

• Poslední věc, kterou chci zmínit, jsou **nové podmínky v oblasti shromažďování a likvidace odpadů**. Ne všichni občané vědí, že ostravské

pokračování ze str. 1

sběrné dvory jsou financované městem a jsou určeny pro obyvatele Ostravy. Až do loňska však byli tolerováni i občané bez trvalého pobytu v Ostravě. To už je minulost. Personál dostal příkaz kontrolovat občanské průkazy, a tak Vřesináci už nic v Porubě neodloží. Rada obce na to

reagovala rozšířením provozní doby našeho úložiště za hasičárnou – denně v odpoledních hodinách, v sobotu dopoledne. A také musíme trvat na tom, že občané **bez trvalého pobytu ve Vřesině** tuto službu nebudou moci využívat. Navíc přibudou kontejnery na bioodpad v nových lokalitách. Opakovaně přistavíme také

velkoobjemové kontejnery na objemný odpad a v červnu bude k dispozici kontejner na stavební odpad. Termíny budou včas zveřejněny. Ocením, když se nám do rady obce dostane od vás – občanů – zpětná vazba. Naším zájmem je vyladit tento režim tak, abychom v nových podmínkách vyhověli vašim potřebám.

Ing. Jiří Kopeň, starosta

Opět na slovíčko, pane místostarosto

Tak nám hodiny na uvítací tabuli u sportovního areálu, i když visí, opět nedjou.

Ale jdou. Jak už jsem uváděl v minulých novinách, u hodin dochází postupně k úpravě napájecího okruhu tak, aby se baterie rychle nevybíjela. V současné době se upravují hodiny směr Mexiko.

V parku u hasičárny (park Ludvíka) jsou již delší dobu pahýly bříz. Co z nich bude a kdy to bude?

Tuto problematiku řeší starosta obce, proto je třeba se obrátit s dotazem přímo na něj.

A když jsme u tohoto parku, bude doplněn mobiliář dětského hřiště?

O doplnění dětského hřiště dalším mobiliářem se v minulosti ani v současnosti zatím neuvažovalo. Nedostali jsme ani podněty od spoluobčanů pro tuto lokalitu.

Na svahu mezi ulicemi Malá Strana a Na Kopečku byla doplněna výsadba a jutový kryt. Bylo to provedeno na náklady obce nebo v rámci údržby výsadby náhradní zeleně?

Uvedená výsadba byla provedena za úplaty vřesinskou firmou Zahradnictví Jílek. Jutový kryt musel být také v místech poškození vyměněn. K poškození došlo jak ze strany vandalů, tak například při sáňkování dětí v zimě.

A když jsme u této údržby, podél pěšiny Kamenky, která však zčásti není ještě vytyčena, měla být provedena také údržba výsadby náhradní zeleně.

Náhradní výsadba v této lokalitě je bohužel poškozená lesní zvěří.

Při obnovení pěšinky Kamenky se počítá s novou výsadbou stromů.

O pěšině Kamenky, která spojí centrum obce s rybníkem v Oši a naváže na pěšinu Jenička, se ví již dlouho, ale pravděpodobně chybí politická vůle, aby se vytyčil stávající pruh obecního pozemku a lidé si již cestičku vyšlapou sami, stejně jak to udělali ke Skalce od hřbitova. Náklady jsou pouze geodetické práce a položení propustku přes drobný vodní tok, ale efekt ohromný. Jakou výmluvu nám sdělíte, že to nejde?

Politická vůle nechybí, rada obce intenzivně pracuje na obnovení této pěšiny. V současné době jednáme s majiteli okolních pozemků o vykoupení tak, aby došlo k rozšíření této pěšiny, a tím dojde k umožnění výsadby stromů po její celé délce. V této věci jsem optimista a pevně věřím, že v roce 2020 budeme již po této pěšině chodit.

A když jsem už narazil na pěšinu Jenička, je nutné provést její údržbu-pročistit příkopy, očistit od listů příčné svody ve vozovce a vyspravit některé výmoly. Vyčistit cestní žlabovky si zaslouží i zpevněný úsek mezi hnojštěm a odbočkou ke Štefanově skále.

S údržbou pěšinky Jenička počítáme v měsíci květnu a červnu, to samé čeká i dále zmíněný úsek.

**O umístění odpadkového koše k la-
vičce u Boží muky se také dlouho mluví.
Odpadový koš je již objednaný a pouze se čeká na jeho dodání.**

*Dnešní „grilování“ místostarosty zařídil
Ing. Vladimír Bárta*

Naše téma

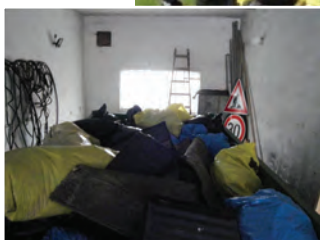
Uklidme Česko, uklidme Vřesinu

V sobotu 6. 4. 2019 proběhla už popáté akce Uklidme Česko. Když před pěti lety tato akce začala, byl jsem skeptický a nevěřil jsem, že se ujme a bude mít budoucnost.

Měl jsem však velkou radost, když se i letos sešlo tolik lidí (cca 60), kteří měli zájem o zvelebení a vyčištění naší krásné Vřesiny. V letošním roce bylo celkem pět skupin, které si Vřesinu rozdělily a nasbíraly asi 70 pytlů odpadu. Při pohledu na plnou vlečku odpadu už dnes vím, že tato akce význam má. Ukončení dne jako každý rok proběhlo na myslivecké chatě, kde nás čekalo občerstvení. Děkuji všem, kteří se této akce účastnili.

Pokud plánujete hodně dopředu, dejte si do kalendáře datum Celosvětového úklidového dne – 21. září 2019.

*Pavel Pokorný
místostarosta obce*

Výročí obecní policie

Prvního července letošního roku bude tomu již 26 let, kdy byla ve Vřesině zřízena obecní policie. Při této příležitosti jsme požádali jejího velitele Petra Krahulce o krátké ohlédnutí, protože rozsáhlý rozhovor s ním byl uveřejněn ve Vřesinských novinách v roce 2016 v říjnovém čísle.

Jak dlouho již sloužíte u obecní policie?

2. května 2019 to bude 12 let, co jsem nastoupil jako strážník obecní policie ve Vřesině a vyměnil po 15 letech uniformu vězeňského dozorce za uniformu strážníka.

To znamená, že jste u obecní policie nejdéle sloužící. Jak velká je fluktuace u obecní policie?

Obecní policie ve Vřesině byla založena v roce 1993 a 14 let zde od jejího založení sloužili přede mnou 2 strážníci – Petr Návrat a Radim Kudela. Za 12 let, co pracuji jako strážník v naší obci, se mnou nejprve sloužil Pavel Pazdírek, který měl odslouženo 35 let u PČR, ale bohužel podlehl zákeřné nemoci. Na jeho místo nastoupil Radim Klíma, který dělal závodně judo, ale po úspěšném dokončení VŠE odešel pracovat na finanční úřad. Po rozšíření obecní policie na žádost Klimkovic jsme přijali Michala Kalu-

žu společně s Květoslavem Vlachem, kteří dali v loňském roce výpověď. Důvodů výpovědi asi měli víc, ale jedním z hlavních byl ten, že se jejich představa o fungování obecní policie výrazně lišila od představy mojí.

Můžete v krátkosti popsat náplň práce obecní policie? Mění se v průběhu doby a počtem obecních strážníků?

Náplň naší práce máme danou zákonem č. 553/1991 sb. o obecní policii, kde jsou vyjmenovány všechny povinnosti a oprávnění strážníka. Mou prioritou jsou naše děti, kdy na ně dohlédneme na přechodech pro chodce, když jdou ráno do školy a odpoledne ze školy, měříme rychlost stále se zvyšujícího se počtu motorových vozidel, a to hlavně u školy, na žádost učitelů s nimi provádíme besedy zaměřené na jejich bezpečnost. Často odchyťujeme volně se pohybující psy po naší obci, vykonáváme službu v noci a řešíme přestupky, které v rámci služby zjistíme nebo které nám nahlásí občané.

Co se týče změn, tak poté, co jsme uzavřeli s městem Klimkovic veřejnoprávní smlouvu, byl navýšen počet strážníků na čtyři. V tomto roce byla smlouva s Klimkovicemi vypovězena

a vše se vrátilo do starých kolejí, to znamená, že jsme 2 strážníci, sloužící pouze v naší obci.

Jaké případy v poslední době nejčastěji řešíte a jakých prohřešků se nejčastěji dopouštějí občane Vřesiny?

Kdybych měl jmenovat, co jsme řešili například v minulém měsíci, tak to bylo poškození našeho lesa, kdy si mládež vybudovala v lese v rozporu s lesním zákonem zavodní dráhu, zjistili jsme černou skládku směrem ke Skalce, kterou majitel okamžitě odstranil, odchytili jsme 3 volně pobíhající psy, měřili jsme rychlost osobních vozidel a kamionů u školy, zajistili nebezpečný výmol na ulici Hlubočické, kdy hrozilo poškození vozidel a následně ve spolupráci se stavebním odborem zajistili okamžitou nápravu a opravu vozovky původci poškození. Pomáhali jsme zajistit bezpečný průjezd cyklistického závodu Porubajk přes Mexiko, průvod Mařáka, ve spolupráci s myslivci jsme zajistili odstranění několika uhynulých domácích zvířat – koček, ovcí, ale i srn, řešili jsme neoprávněné parkování kamionu na pozemní komunikaci a při tom plnili úkoly obecního úřadu.

Za ohlédnutí poděkoval Ing. Vladimír Bárta

Zpráva ze ZŠ - MŠ

Angličtina v mateřské škole

U nás v MŠ je výuka angličtiny pro předškolní děti již samozřejmostí. Proto se snažíme tuto aktivitu dále rozvíjet. Z tohoto důvodu jsme se zúčastnili již podruhé mezinárodního projektu „EDISON“. (Education. Drive. Internacionality. Students. Opportunity. Network.).

„Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur a národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a kulturou v jiných zemích a stali se tak generací, která prolomí prohlubující se mezikulturní bariéru.“

Letos naši MŠ a ZŠ navštívily dvě studentky z Číny a Gruzie. Tohoto projektu se v MŠ zúčastnily všechny předškolní děti, které od září čeká povinná školní docházka. První den jsme se v rámci našich jazykových dovedností společně představili a prostřednictvím her a činností jsme studentky seznámili s tím, jakým způsobem se

u nás v MŠ vyučuje anglický jazyk.

Druhý den se studentky aktivně zapojily do výuky a prostřednictvím svých prezentací nám představily země svého původu, své zvyky, tradice a kulturu. Vše probíhalo v angličtině. Děti si tak měly možnost prakticky vyzkoušet, že angličtina opravdu „funguje“ a je dobré se ji učit. Třetí den jsme pak společně zkusili praktickou komunikaci v angličtině.

Tato návštěva byla pro děti velkým přínosem. Nejen je velmi bavila, ale hlavně je obohatila o mnohé zážitky a znalosti. Děti si prakticky vyzkoušely, že i když jsme s angličtinou teprve v začátcích, tak jsme se určitým způsobem společně domluvili a je pro nás život důležitá.

Učitelky MŠ:

Silvie Gregorová, Monika Matuszková

Nový strážník obecní policie

Od 1. března 2019 slouží u Obecní policie ve Vřesině nový strážník, jmenuje se Marcel Hruška. Je mu 49 let a pochází z Poruby. Vyučen je elektromechanikem, má středoškolské vzdělání ze zaměřením ekonomicko podnikatelské. Od února 1992 do února 2019 byl zaměstnancem Městské policie Ostrava jako strážník, povětšinou jako okrskář v Kráském Poli. Mezi jeho koníčky patří sledování politického dění u nás tak i ve světě, hezká auta, tvrdá muzika a dobré filmy.

Ing. Vladimír Bárta

Projekt „MALÝ ŘEMESLNÍK“

Ten, kdo je přesvědčený, že dítě předškolního věku nemůže řezat ostrým nožem a pilou, zatloukat hřebíky, lézt po stromech a hrát si s dřívky, ať raději nechte dále. Je jisté, že setkání s bezpečným rizikem, ke kterému patří občas i nějaký ten škrábanec a boule, naplňuje základní potřeby dětí a vybavuje je do života nezastupitelnými zkušenostmi více, než spořádané procházky

v dvojstupu či sledování televizních programů.

Děti mají od nás mnoho didaktických hraček a hraček s předem daným účelem. Téměř už však vymizely „hračky“ ve formě materiálu, nářadí a polotovárů, jejichž účelem je probouzet v dětech fantazii a tvořivost. Vůbec nejlepší je vyrábět hračky s dětmi, umožnit jim, aby je navrhovaly, pomáhat jim s úpravami. A projekt „Malý řemeslník“ nám toto umožnil.

Na základě zapojení naší mateřské školy do projektu „MAP ORP Ostrava II“ jsme u nás v dubnu realizovali pětítýdenní projekt „MALÝ ŘEMESLNÍK“. Tato aktivita byla určena pro předškolní chlapce, kteří jednou týdně pod vedením lektorů vyráběli jednoduchý výrobek – udičku, formuli, robota, lodičku, letadlo. Cílem tohoto projektu byla podpora zájmu dětí o technické a přírodovědné obory a o tradiční řemesla. Děti si osvojovaly používání základních nástrojů a nářadí a učily se poznávat různé materiály. Při pracovních činnostech se učily řešit postup a nacházet řešení. Postupně přecházely k týmové spolupráci a využívání vzájemné pomoci.

Všechny náklady spojené s realizací projektu měli chlapci bezplatně. Pracovní ponky, nářadí a materiál nám zajistili lektori ze Světa techniky z Dolní oblasti Vítkovice. V průběhu projektu chlapci pracovali s různým nářadím - kleštěmi na drát, s nůžkami na plech, kladívkem zatloukali hřebíky, při řezání dřeva používali prizmata, klíči utahovali různé šrouby a matice. Nejob-

líbenějším nářadím se však stala „akuvrtačka“. Žádné nářadí jsme nezničili, nikdo se nezranil a lékárníčku jsme nepotřebovali.

A co předškolní děvčata? Ve stejnou časovou dobu připravily učitelky aktivitu i pro ně. Děvčata se věnovala rukodělným činnostem. Při své práci používala žehličku, jehly a nitě k šití, seznámila se s háčkováním. I z jejich každé lekce si odnášela domů nějaký výrobek – přívěsek, náramek, vlněnou panenku, taštičku. Náklady na jejich výrobky jsme však hradili z finančních prostředků školy.

Všechny děti měly ze svých výrobků = hraček radost.

Projekt měl u dětí i rodičů velký ohlas. Věříme, že i v příštím školním roce se nám podaří tento, nebo podobný projekt přivést k nám do školky.

M. Kudelová

Vřesinská tradice

KOZELEK 2019

V sobotu 2. 3. 2019 členové Sboru dobrovolných hasičů ve Vřesině uspořádali tradiční Vřesinský Kozelek, jehož počátek, dle dostupných informací, sahá do r. 1946.

Počasí nám letos přálo. Podařilo se nám zorganizovat průvod masek ve velkém množství, k čemuž napomohla i účast vřesinských skautů. Masky si z velké části obstarali sami, čímž oživilo náš tradiční průvod.

Opravy cest

Rada obce pokračuje v nastoleném trendu, kterým je každý rok provést kompletní rekonstrukci tří nejvíce poškozených obecních cest.

Již v loňském roce byly vytipovány tři obecní cesty, které nejvíce potřebují celkovou rekonstrukci - ulice Prostorná, Křížová a Slepá. Na ulici Prostorná se bude provádět výstavba nové kanalizace na povrchovou vodu a následná rekonstrukce vozovky. Na ulici Slepá a Křížová bude provedena kompletní rekonstrukce stávajícího povrchu, včetně kanálových vpustí. Na tyto cesty byly zpracovány projekty, proběhlo úspěšné stavební řízení a v měsíci dubnu proběhne výběrové řízení na zhotovitele. Rozpočet projektanta na tyto investice je cca 4 900 000,- Kč včetně DPH. Využili jsme také dotačního titulu Podpora rozvoje regionu a požádali o dotaci, která v případě úspěšnosti bude ve výši 80% z proinvestované částky. Předpoklad stavebních prací je měsíc červenec a srpen 2019. Při provádění stavebních prací na těchto cestách je předpoklad celkové uzavěry pro vozidla.

Prosím Vás tímto o shovívavost a trpělivost s danou situací.

Pro zvýšení bezpečnosti chodců proběhne v měsíci dubnu obnovení původního značení pro chodce na ulici Zahrádkářská.

*Pavel Pokorný
místostarosta obce*

Bohužel se nám nedaří zajistit koně s vozem, ale umíme si poradit. Budeme rádi za každé info o možnosti koňského potahu s vozkou pro příští i další roky.

Večer v Domě zahrádkářů jsme úspěšně pochovali basu Barboru za velké účasti hostů.

Je velká škoda, že naše obec nedisponuje sálem s větší kapacitou, jelikož se na všechny zájemce o tuto akci nedostaly vstupenky. Měli jsme vyprodáno.

Večer nám, a především našim hostům, trochu zkomplikovalo pánské WC...

Všem zúčastněným, mezi nimiž bylo spoustu našich příznivců, kteří nám nezištně pomohli, děkujeme za pomoc jak v průvodu po vsi, při večerním programu, tak také všem hostům, kteří se, dovoluji si to tvrdit, dobře pobavili.

Za SDH Vřesina, Libuše Kudelová, starosta

Mařák a Mařena

Každý rok vždy čtrnáct dní před Velikonoce na „Smrtnou“ neděli se ve Vřesině koná slavnost Vítání jara – Mařák. V tradiční nezměně podobě s přesně daným scénářem a texty v nářečí, které už upadlo téměř v zapomnění. A nejen ono. Zvyků spojených s vynášením Mařeny bylo mnohem více.

Tak například postavu Mařeny vyráběla nevěsta, která se v daném roce vdávala, Mařáka pak vyráběl ženich. Tyto nádherně vyzdobené postavy se na závěr vystoupení spálily a další rok vyráběly znovu. Tato tradice se ale postupně vytratila, bylo stále těžší a těžší přemluvit některé z novomanželů, aby Mařenu a Mařáka vyrobili, a tak se začala pálit náhradní slaměná Mařena.

Pravidelní návštěvníci si ale mohli letos všimnout, že v čele průvodu nesli skauti krásnou novou Mařenu a Mařáka. Staré figuríny už došloužily a bylo nutné vyrobit nové. Toho se ujaly čtyři ochotné duše žijící ve Vřesině. Paní Jaroslava Borisová, Marie Kočí a Oldřiška Nováková, které společně Mařáka a Mařenu vyrobily na základnu ve tvaru kříže, jež jim připravil pan Sávo Novák. Chtěla bych jim touto cestou jménem všech zaměstnanců základní školy poděkovat za jejich nezištnou pomoc.

Nejsou ale sami, kteří nám každoročně pomáhají a zaslouží si poděkování. Pan Jan Kudela nám pro vynášení slavného „súdu“ zapůjčuje vlečku, paní Jitka Kozelková celou akci

fotografuje a pan Julínek natáčí video a pak jej pro ty, kteří se nemohou zúčastnit, zveřejňuje na internetu. Zaměstnanci obce nám chystají větve na výzdobu vlečky a v posledních letech

také staví stánek na prodej koláčů. Ty každoročně přiváží čerstvě upečené přímo z pekárny pan Miloš Šupal, obecní policisté se starají o bezpečnost všech zúčastněných při průchodem průvodu Vřesinou a místní dobrovolní hasiči dohlíží na spalení Mařeny.

S přípravou pomáhají také rodiče. Zástupci SRPDS již tradičně prodávají voničky a dětem zajišťují doplnění tekutin během průvodu. Tato malá pitíčka jsou pro děti připravena v zahradě manželů Hankeových, aby se mohly děti během cesty občerstvit. A abych nezapomněla, zvykem je také, že rodiče prvňáčků pomáhají zdobit vlečku.

O celkovou organizaci slavnosti se vždy starají zaměstnanci základní školy a samotné přípravy trvají asi měsíc a půl. Nejnáročnější ze všeho je secvičení vlastního představení „Slavného soudu“, ale to dle mého všichni, kdo ve Vřesině sami chodili do školy, znají. Není totiž možné být páťákem a nebýt konšelem nebo babkou.

Dovolte mi, abych závěrem ještě jednou všem poděkovala za jejich pomoc a spolupráci na tak krásné tradici, jakou bezesporu je a doufáme, že dlouho ještě bude, Vítání jara ve Vřesině.

Lenka Skýbová, ředitelka ZŠ a MŠ

Zprávy z Klubu důchodců

Jarní výstava

V pátek 5. a v sobotu 6. 4. 2019 uspořádali důchodci již tradiční jarní výstavu. Pátek jsme zvolili z důvodu, aby se na tradiční velikonoční výrobky přišly podívat naše děti a paní učitelky, abychom navázali užší spolupráci důchodců se školou.

Děti viděly ptačí budky pana Nováka, který jim o každé dal odborný výklad a podívaly se, jakými technikami se dají nazdobit velikonoční vajíčka. Velký úspěch měly cukrářské a proutkařské výrobky učňů z Odborné školy Zdeňka Matějčka. Nemalý úspěch měly koláče a dršťková polévka naší vlastní výroby.

Jaro nám přišlo připomenout písničkami děvčata ze souboru Burianek z Bolatic.

Za Klub důchodců Grobařová Jana

Vřesina skoro světová

Prožívat seriálová dobrodružství v televizi a ve skutečnosti není totéž.

A proto už druhým rokem nabídli vřesinští důchodci silné zážitky z objevování nových věcí z „garážových výprodejů“, kde lze lacino získat doplnění plných skříní doma.

Byla to „Blešárna“, co měla tyhle zážitky poskytnout zhruba v tomto technologickém postupu. Vezmete z domu věci, co vám tam už léta leží a nemáte srdce je vyhodit, přinesete je do Domu zahrádkářů, vyložíte na stůl, označíte cenou a čekáte v srdečném prostředí na zájem. V praxi to funguje tak, že přinesete 5 věcí a odnesete domů 8, když jste podlehl jejich kouzlu a symbolické ceně.

Ty ceny jsou tak symbolické, že ani není možno smlouvat, ale můžete se pokusit srazit to z 5 Kč na 4 i méně. Celá záslužná akce má zatím jen jednu chybu. Vloni se nabízelo na 4 stůl, letos na 8 a zájem byl malý.

Že by Vřesináci netoužili po dobrodružství najít, objevit a levně získat netušené poklady s uspokojením srovnatelným s úspěšným lovem?

Tak zase příští rok!

Ing. Petr Nedělník, květen 2019

Zprávy z SDH

Stavění máje 30. 4. 2019

Další tradicí, kterou se snažíme udržovat, je stavění máje.

Kluci hasičtí zajistili, za podpory rady Obce Vřesina, strom, ze kterého připravili "májku".

V úterý 30. 4. 2019 jsme uspořádali odpoledne pro děti. Počasí bylo velmi nevyzpytatelné, tak jsme raději volili místo konání pro soutěže dětí sál Domu zahrádkářů. A děti přišlo v doprovodu svých rodičů a prarodičů opravdu hodně.

Poté nám děti se svým doprovodem pomohli májku nazdobit a v 19 hodin ji vřesinští hasiči vztýčili na zahradě Domu zahrádkářů.

Děšť se nám vyhnul, takže večerní zábava pokračovala jak ve venkovních prostorách, tak i v sále.

Všichni měli možnost si na připraveném ohništi opéct špekáček, také si pochutnat na mase z grilu, či něco dobrého vypít.

Večer opět zaprotěstovalo pánské WC. Moc děkujeme přítomným mužům za shovívavost a pochopení. Jsou věci, které nemůžeme ovlivnit... Tato skutečnost byla opakovaně nahlášena na obec. Doufáme, že do třetice už nebude... jelikož na sobotu 8. 6. 2019 chystáme **kácení májky** a všechny srdečně zveme.

Opět nás přišla podpořit spousta spoluobčanů a příznivců, za což jsme velmi vděční a vážíme si toho.

Za SDH Vřesina, Libuše Kudelová, starosta

Slet čarodějnic

V pátek 26. dubna se na zahradě mateřské školy uskutečnil již tradiční a oblíbený „Slet čarodějů a čarodějnic“ určený nejen pro děti, ale i širokou veřejnost.

S čarováním, kouzly a zábavou jsme začali již dopoledne v jednotlivých třídách. Odpoledne jsme se pak společně přesunuli do náležitě vyzdobené školní zahrady. Slet začal uvítáním všech přítomných čarodějů a čarodějnic ředitelkou školy a pak už začala zábava. Tančilo se, zpívalo i létalo na košťatech.

Po celém areálu mateřské školy byla rozmístěna jednotlivá stanoviště, na nichž děti plnily nejrůznější zajímavé úkoly. Cílem bylo děti nejen pobavit, ale také je trochu poučit. Mohly si tak například vlastnoručně vyrobit z vody a dalších přísad modelovací hmotu, vyzkoušet si, jak se projevuje magnetismus, co je slepá skvrna na sítnici oka nebo co udělat, aby plastelína na vodě plavala....

Při přípravě úkolů na jednotlivých stanovištích jsme čerpaly náměty především ze školení zaměřených na polytechnické vzdělávání dětí předškolního věku.

V dnešní technické společnosti je nutné rozvíjet polytechnické myšlení dětí již od útlého věku. Polytechnická výchova obsahuje nejen pracovní činnosti a pracovní výchovu, ale i orientaci v různých oborech lidské činnosti. Děti se učí orientovat v technickém světě, který se neustále rozvíjí a zdokonaluje, učí se porozumět mu, aktivně poznávat vše kolem sebe.

Prvky polytechnické výchovy jsou zařazovány do výuky ve formě nejrůznějších pokusů, seznamování s materiály a jejich vlastnostmi, seznamování dětí s řemesly, získávání poznatků z oblasti přírodních věd, využívání konstruktivních stavebnic a mnoho dalších činností a aktivit důležitých pro utvoření si názoru na základě vlastní zkušenosti. Tyto aktivity poskytují dětem možnost seberealizace a pocít radosti z toho, že samy něco zvládly a dokázaly.

Mgr. Mirka Jahodová

Vřesinská bajka

Kdysik davno chodila liška po Cipkach (*poslední výběžky Nížkého Jeseníku nad porubským koupalištěm*), šlapla do ostružin a zapichla si trn do tlapy. Potem chodila po Mešnici (*místní část Vřesiny*) šla do tětky Homolky, aby ji ten trn pomohla vytáhnout. Tetka Homolka vzala jehlu a trn vytáhla. Liška potom pravěla, aby trn ji schovala. Po jakési době tětka Homolka pekla chleba a neměla co na připalku, hodila trn do pece a upekla chleba. Liška si přišla pro trn a když se všechno dověděla pravila "Něni trneček, budě peceneček", a vzala pecen chleba a odněsla do tětky Hružíčky. Tětka Hružíčka odněsla peceneček na okno a kury ho sežraly.

Po jakési době přišla liška pro peceneček a tět-

ka Hružíčka pravěla, že ho kury sežraly. Liška na to: "Něni peceneček, budě kuříčka". Vzala kuříčku a zaněsla do Kudele a tam ju pustila do maštale, kde ju ale kobylička zašlapala. Přišla za čas liška pro kuříčku a pravěla: "Něni kuříčka, budě kobylička". Sebrala od Kudele kobyličku a šla na kopec do Homole a tam ji dali část selského vozu, u Dostala dostala zbytek voza a jela na Cipky. Po cestě ju potkal vlk a prošel ju, aby ho svezla. Liška svolila. Ale jak vlk lezl na vuz, tak zlamal rozvor (*hlavní osa vozu spojující přední a zadní kola*). Liška zanažavala, vzala sekýrku a šla do mlynařova lesa pro dřevo, aby vuz spravila. Vlkovi byla dluha chvíle, a jak vachoval kobyličku, dostal hlad a kobylič-

ku sežral. Liška přišla ze dřevem a viděla tu pohromu. Kobylička sežrana, vuz polamany a vlk byl pryč. Bečela a slubovala vlkovi pomstu. Šla do Klementa do konzumu a kupila tvaružky, které hodila pod Vlčincem (*kopec na Mešnici, místní část Vřesiny*) do studenky a čekala na vlka. Vlk přišel od lesa a ptal se lišky co tak fajně leží. Ona mu pravila, že zjedla tvaružky a par jich ostalo ve studence a esli chce, može vypít vodu a dostat se ku tvaružkam. Vlk tak pil a pil až mu voda z řiti stříkala. Liška vzala hadru a řít mu zacpala. Potem pozvala vlka do hospody k "Zofce" (*hospoda Na Růžku*) na muzyku. U muzikantu si poručila solo s vlkem. Když spolu vytačali, liška zpívala "Tanček, tanček, tanček, vytahnu mu

Divadlo

DiVOch

Dne 12. února 2019 zasedl výbor a proběhla výkonná schůze divadelního spolku Vřesinských ochotníků.

Na vlastní žádost výbor odvolal předsedu spolku Michala Krále, kterému děkujeme za práci, kterou ve funkci pro spolek odvedl. Nově zvolený výbor ve složení - Zdeňka Bajgarová, Magdaléna Bystroňová a Ladislav Hubička - zvolil za předsedu první jmenovanou Zdeňku Bajgarovou. Aktivních členů spolku k dnešnímu dni je čtrnáct a ve spolku působí také jeden hostující člen. Kromě toho, že žijeme rodinný a profesní život, se ve spolku dostáváme k dalším rolím, a to nejen divadelním. Začali jsme vyjednávat, nakupovat, měřit, dovážet, montovat, volit, schůzovat, ale všechny profese nás baví. Jen to nesmíme ukázat ve svých domácnostech, protože se ve spolku smývají rozdíly mezi ženskými a mužskými rolemi. Práce kolem představení je různorodá, náročná a můžeme se jí naplno věnovat díky podpoře svých rodin. Rovněž děkujeme zastupitelům obce Vřesiny a zejména starostovi Jiřímu Kopeňovi.

Dne 2. května 2019 se spolek DiVOch účastnil krajské postupové přehlídky venkovských divadelních ochotnických souborů konané ve Štítině.

Naše pocity, postřehy a detaily hodnocení odborné poroty se dozvíte v příštím čísle Vřesinských novin.

Již dříve jsme Vás informovali, že budeme na přehlídce Štítavlo reprezentovat obec Vřesinu hrou ZASeTITUPITELÉ. Avšak neusnuli jsme na vavřínech, ale pracovali a neblábolili! Díky tomu jsme pod vedením hostujícího režiséra mohli na-

zkoušet další divadelní hru z pera Jana Zindulky. Jednoaktová hra Dveře, kterou jsme zde ve Vřesině odehráli 24. 4. 2019 a 26. 4. 2019 Vás snad pobavila a donutila se zamyslet nad tím, čeho se musíme vzdát, abychom mohli jít dál.

Tuto divadelní hru jsme zkoušeli intenzivně od poloviny února 2019, dvakrát týdně. Mimo pravidelné úterní zkoušky jsme zkoušeli i nedělní dopoledne. Žádná hodinka nebo dvě zkoušení, ale čtyři až pět hodin tvrdé práce.

Asertivní chování a tvoření uměleckého díla hry Dveře stálo režiséra Ondřeje Bendu hodně sil a věřte tomu, že jsme se snažili Vám předvést vše, co nás dosud naučil (i když toho, co se můžeme naučit, je ještě ohromné množství).

Hru ZASeTITUPITELÉ jsme reprízovali posedmé a těší nás, že máme věrné diváky. Jezdí nás podpořit i do okolních obcí a představení viděli opakovaně. Děkujeme Vám za přízeň.

Od března 2019 se Divadlo Vřesinských ochotníků stalo členy Svazu českých divadelních ochotníků.

Jak je již uvedeno výše, máme ještě rezervy v našem hereckém umění, a proto se někteří členové spolku DiVOch zúčastní semináře: Základy herectví a jevištní řeč, konaný 18. 5. – 19. 5. 2019 a 1. 6. – 2. 6. 2019 pod vedením zkušených lektorů z profesionální branže. Seminář povedou MgA. Petr Kracik – divadelní režisér, pedagog a producent a Bc. Věra Vojtková – pedagožka na Janáčkově konzervatoři a herečka.

Připravujeme webové stránky divadla, abyste měli informace o nás na jednom místě.

Těšíme se na Vás při dalších inscenacích na prknech, která znamenají svět.

A jsou to skutečná prkna! Měli jsme pro Vás připravené malé překvapení, které vám, jak doufáme, doprálo příjemnější zážitky.

Krásné léto Vám přejí Divoši.

z řiti čanček, čanček". Liška vytáhla hadru vlkovi z řiti a ten postříkal všechny lidi, ti se stékli, vzali klocky a vlka zbili. Liška utíkala na koněc dědiny a pomazala se kalinama, aby vypadala jako zbita. Vlk šel k lesu na Mezihoři, potkal lišku a ptal se ji, esli tež dostala. "Těž jsem vlčku zbita, tež. A viš ty co? Včil poněsem jeden druheho, ty první a potom ja tebe" pravěla liška. Liška sedla vlkovi na hřbet a zpívala "Něse bitý něbiteho, kalinami stříkaného". Vlk se ji ptal co to zpíva. "Ale, to z horečky" pravěla liška.

Jak vylezli na kraj Mezihoři, (nejvýše položené místo ve Vřesině-383,4m n.m.) liška pravěla, že se vyměňa. Pobrál vlka na hřbet, a když šla kolem Pekelného dola (část lesa mezi Vřesinou a Čavisovem) zatřepala se a vlka zhodila dolu. Vlk se kulal od stroma ku stromu a liška za nim volala "To maš za tu kobyličku, vlku něnažrany". Než vlk spadnul esna dno Pekelného dola, byl zabity.

(Tato bajka byla již jednou otištěna ve Vřesinských novinách před 20 léty - v červnu 1999, jak ji vykládal svým vnoučatům pán Josef Homola z Mešnice č.p. 61)

Náš čas

*Hodiny jdou
jdou dny
jdou týdny,
čas neúprosný, bídný
kráčí mílovými kroky,
ubíhají roky.*

*Tik tak, tik tak,
rafička letí jako pták
den a noc, noc a den,
čas- ten není unaven.
Sprádá roky v tenkou nit
osud se musí naplnit,
tik tak, tik tak
jaro , léto , podzim , zima,
je mu jedno jaké klima,
slunce , mraky , déšť či sněží
čas – ten neúprosně běží !*

*Přes veškeré nevole
z miminka je batole...
Odvíjí se z nití cívka
již je z batolete dívka,
tik tak mihá se rafička
z dívky je žena ,
brzy zas babička*

*Tik tak a žádný hluk
z batolete je kluk
z něj záhy bude muž!
Tik tak , tik tak ,
život si zahrál briskný tuš!
Byls kdysi mladík, dnes starý muž.*

*Čas se nikdy neunaví,
čas se nikdy nezastaví.*

Milada Nedělníková , srpen 2017.

Jak to vidím já

Leckdo by si řekl, že slovo „Divoch“ má jednoznačný význam interpretace, který Vám jistě nemusím popisovat. Ale... napadlo by Vás snad, v této souvislosti, že se jedná o skupinu velmi talentovaných nadšenců z naší obce, kteří svůj volný čas věnují „prknům, která znamenají svět“? Ano, tušíte správně, neboť jde o herectví, a to v přesném překladu o „Divadlo Vřesinských ochotníků“...

Již před nějakou dobou jsem zaregistroval jejich leták na obecní nástěnce, který se mi vrátil do povědomí shodou náhod, za které jsem skutečně vděčný, jelikož mi to nedalo a tento divadelní spolek jsem se rozhodl navštívit, jakožto „hltač“ kvalitních představení „naživo“. Vždyť uznáte, že jakékoliv takové vystoupení je vlastně originál, který se formuje přímo na jevišti a nejde tedy pouze o věrnou kopii předchozího hereckého kousku, jako je tomu například v leckterém kině s akustickým dobrovodem křupajících popcornů...

Na svou návštěvní premiéru jsem se opravdu těšil, protože jsem tušil jistou jinakost oproti standardním divadlům ve větších městech, což mě lákalo o to více, že byl krásný večer a do Domu zahrádkářů ve Vřesině to mám doslova pár kroků, jakožto obyvatel naší obce.

Vybral jsem si představení s názvem „Dveře“, nejen proto, že mě láká „neprvoplánovost“ daného významu slova, ale především z důvodu zaměření obsahu této úsměvohry o vážných věcech.

Již od usazení se do hlediště na mě dýchal tento prostor se vzpomínkami na má dětská léta strávená v prvním stupni Základní školy ve Vřesině, kdy jsem jej navštívil při nějakém školním vystoupení, což mi navodilo velmi příjemnou atmosféru, která mě doprovázela celou divadelní hrou...

A konečně, ozval se gong a mé srdce se rozbušilo tak, jako bych měl vystoupit s touto skupinou nadaných divadelních herců... Světla v hledišti zhasla, nasvítlo se hlediště a já se již nemohl dočkat začátku představení.

Hned první slova účinkujících mě neskutečně vtáhla do děje, který se odehrává po jejich smrti v předsiní do nebe. Vystupuje zde manželský pár - muž s volantem a jeho žena s kabelkou plnou „potřebných“ věcí. Dále dvě přítelkyně v permanentním dialogu o oblíbených tématech jako je dieta, kosmetika, pomoc jejich mužských protějšků v domácnosti, realitní makléř, který si velmi zakládá na svém postavení a nakonec bezdomovkyně v ošuntělých šatech a klobouku, pro kterou je důležitá hlavně její Ketynka, což je pes, kterého „nechala“ na Zemi.

Nikdo se však nechce vzdát věcí, které si

s sebou přinesl, ale s kterými dveřmi do nebe projít nemůže... Jsou zde krásně vyličené rozdílné potřeby daných lidí, kdy se divák může zamyslet i nad sebou samým, co ho v životě dělá spokojeným, zda pouze nefantazíruje a neplánuje jen budoucnost, či se nezabývá jen krivdami a příkořími z minulosti a přitom zapomíná na přítomnost... Taky si vybavujete slova písně, která zpívá Oldřich Nový v prvorepublikovém filmu Kristián: „Jen pro ten dnešní den stojí za to žít...“?

Myslíte si, že má tedy smysl se neustále honit za hezcími zítřky a přítomnost si nechat utíkat mezi prsty?

Víme, kolik těch zítřků ještě bude, abychom v předsiní do nebe pak nelitovali promeškaných dní či alespoň okamžiků, které jsme mohli prožít úplně jinak?...

Při vzájemné komunikaci účinkujících, při níž se postupně odhalují jejich příběhy, včetně radosti i bolesti, si každý z nich postupně uvědomuje, co je pro něj důležité a čeho se může vzdát, aby nakonec každý z nich mohl projít dveřmi do nebe...

Osobně spolku „Divoch“ držím palce, aby i další představení pro diváky byla nejen kulturním zážitkem a krásně stráveným večerem, ale aby si každý z dané hry odnesl i nějaké životní poučení, stejně jako se to stalo mně...

DiS. Dalibor Homola

Z historie obce

Vřesinská pekárna

Bývalá pekárna

Ve Vřesině se v minulosti většinou pekli chléb doma v pekařské peci. Pečení chleba byl vždy obřad. Chléb i jeho příprava byly odedávna opředeny řadou prázvláštních obřadů, pověr a úkonů, které byly pevně stanoveny, a každé jejich sebemenší porušení znamenalo nebezpečí, že se dílo nezdaří.

Na venkově platilo pravidlo: „Čím je chleba tužší a vypečenější, tím je zdravější“. Čerstvý chléb se téměř nejedl, a to především s úsporných důvodů. Tvrdý chléb mnohem déle vydržel. Načatý bochník se ukládal do perin, aby nevysychal a vydržel, pokud se dříve nesnědl, až tři týdny, byl stále čerstvý a chutný. Pro většinu obyvatel byl chleba základní potravinou.

Vřesinský chléb byl ve dvacátém století vyhlášený v širokém okolí. Pekl jej pekařský mistr pan Eduard Ožana v pekárně, která byla součástí

domu č.p. 38 na ulici Hlavní. Pekařské řemeslo byla tvrdá dřina, na které se podílela celá rodina. Pec se roztápěla v místnosti vedle pekárny, topilo se černým uhlím, které bylo skladováno vedle kotelny, všechno se dělalo hezky ručně, včetně nošení pytlů s moukou. Upečený chléb se rozvážel „dvoukolákem“ do obchodů ve Vřesině. Část rozváženého chleba se do obchodu ani nedostala, protože nedočkaví zájemci z Ostravy, Poruby a okolí skupovali chleba přímo z vozíku od paní Zdeňky Martiníkové (dcera p. Ožany), která zabezpečovala rozvoz.

Chléb se začínal péct ve 2 hodiny ráno v parní sázecí peci, která byla vytápěna nepřímo pomocí Perkinsových trubek, které jsou zataveny a z 1/3 naplněny vodou. Snížené konce těchto trubek zasahovaly do topeniště a pára, která se v nich vytvořila, předávala teplo pečicímu prostoru.

Příprava chleba z kvasu byla náročná na čas i znalosti. Po uzení kvasu pekař odložil do prázdné díže jeho určité množství na další výrobu a do zbylého zralého kvasu přidal chlebovou

mouku, sůl, vodu a zamíchal těsto, které bylo po vymíchání na dotek krásně sametové a hebké. Každý kus těsta, který se stal bochníkem, utrhly ruce pekaře a hodily ho na váhu, kde se v závislosti na požadované velikosti výsledného bochníku přidalo nebo ubralo těsto. Chléb byl válen zcela ručně a vykynul ve slaměných ošátkách. Spodní strana ošátky byla pomoučněna žitnou moukou, aby mohl být bochník z ošátky snadno přemístěn na lopatu a vsazen do pece. Povrch chleba se musel během kynutí neustále

Paní Zdeňka při pečení nejen koláčů

Pan Ožana s manželkou

Pečení koláčů

udržovat mokry. Před pečením byl chléb znovu omyt a pomocí dřevěné karbovačky oddělen od stěny ošatky. Chléb se sázel při teplotě 240 °C pomocí dřevěné lopaty přímo do zapékací etáže a přibližně po 10 min. byl přemístěn na dobu asi 45 min. do dopékací etáže vyhřáté na 180 °C. Sázení probíhalo rychle, protože pec nesměla vychladnout. Ihned po vsazení se do pece pustila pára, která způsobila to, že bochník, který byl při vsazení placatý, se krásně zvedl. Pekař musel umět odhadnout její správné množství, jinak by došlo k popraskání chleba. V polovině pečení se každý bochník v peci posouval na jiné místo, aby došlo k rovnoměrnému propečení. Zda je chléb dobře vypečen, poznal pekař podle barvy kůrky nebo jehlou, na které po zaražení nesmělo ulpět nedopečené těsto. Pekl se tříkolový chléb tmavý, vyrážkový a o velikoncích tzv. plecovník – chléb s uzeným masem, slaninou či jinou uzeninou. Z pece vytažené bochníky se omyly po povrchu

a kladly se na dřevěné desky těsně vedle sebe, aby zvolna vychladly. Chleba, který do dnešní doby pečou v některých pekárnách v České republice v pecích podobného typu, chutná jinak než běžně kupovaný v obchodě, má určitou příchuť starých dobrých časů, kdy byla kvalita věcí řemeslné cti.

V minulosti se žádná svatba ve Vřesině neobešla bez pečení koláčů v místní pekárně. K pečení svatebních koláčů byla určena středa před svatební sobotou. Matka nevěsty či ženicha si pozvala na pomoc několik žen z příbuzenstva nebo kamarádky. Ty přišly ve středu brzy ráno do pekárny. Někdy s sebou přinesly vajíčka, tvaroh nebo hrudku másla „do koláčů“.

V sedmdesátých letech minulého století vedla pečení paní Zdeňka Martiníková. Ta přidělila každé z žen určitou práci. Zatímco se těsto míchalo strojně v díži, ženy připravovaly nádivky, drobenku nebo plechy. Po upečení se koláče

rychle přemísťovaly na dlouhé dřevěné desky, na kterých pak ženy nosily koláče do domu nevěsty nebo ženicha. Doma se koláče cukrovaly a ukládaly do speciálních košíků, ve kterých se roznášely příbuzným a známým. Tímto úkolem bylo většinou pověřeno některé starší dítě v rodině. Byla to výhodná „služba“, za kterou dostávalo od obdarovaných vždy nějaký drobný peníz „za cestu“.

Bohužel původní pekárna již neexistuje, ale zůstaly na ni krásné vzpomínky. Přeji současnému pokračovateli tradice Vřesinského chleba, aby byli stejně vyhlášeni v širokém okolí, jako jejich předchůdci v minulosti.

Dle vyprávění vnučky pana Ožany Libuše Pyšové volně upravil a doplnil Milan Julínek.

Poznámka redakce: Další pekárnu v uličce Ve Dvoře č.p. 227 provozoval pan Navara.

Kulturní stánek-II. část

V březnovém čísle Vřesinských novin byly uveřejněné citace z Vřesinských zpravodajů z roku 1988, 1990 a 1994 k tehdejší stavbě tzv. stravovacího střediska, ve které měl být umístěn i společenský sál s jevištěm. Nyní otiskujeme zprávu, kterou pro Obecní kroniku roku 1990 zpracoval p. Karel Schlossberger, tehdejší pracovník MNV, jenž vedl evidenci výstavby „Závodu veřejného stravování“.

Závod veřejného stravování Vřesina (též „stravovací středisko“)

Projektový úkol stavby byl vypracován Stavoprojektem Ostrava a schválen plánovacím odborem býv. KNV Ostrava dne 23.6.1987. Úvodní projekt rovněž zpracován Stavoprojektem Ostrava a schválen odborem obchodu a cestovního ruchu býv. ONV Nový Jičín dne 16.12.1987.

Dle souhrnného rozpočtu z 9.11.1987 rozpočtové náklady stavby činily hl. I. až XI. celkem 7 514 000,-Kčs z toho náklady zahrnované do plánu hl. II. až VIII. celkem 7 098 000,-Kčs. Náklady za vybudování interiéru stavby a vnější přípojky el. energie souhrnný rozpočet k VP neobsahoval.

Rozhodnutí o umístění stavby bylo vydáno odb.

výstavby býv. MěNV Bílovec dne 11.5.1987 a stavební povolení rovněž tímto orgánem, Tomu předcházelo povolovací řízení stavby dne 29.4.1988, ve kterém je uvedeno, že stavba bude financována z úvěru SBČS ve výši 2 155 000,-Kčs, ze subvence (kryt CO) 460 000,-Kčs a FR ONV a NV ve výši 3 063 000,-Kčs. Jelikož se jedná o akci „Z“ zavázal se býv. MNV Vřesina, že na stavbě bude odpracováno 40 000 brig. hodin na hrubé stavbě ZVS. Hospodářskou smlouvou ze dne 18.5.1987 se spotřebním družstvem JEDNOTA Nový Jičín a býv. MNV Vřesina se SD Jednota zavazuje provozovat restauraci a stravovací zařízení střediska, přičemž zmíněnou HS za převodní cenu

2 778 000,-Kč bude stavba převedena do vlastnictví tohoto spotřebního družstva.

Prováděcí projekt, který zpracoval Stavoprojekt Ostrava vl. pol. 1988 byl doložen souhrnným rozpočtem, který byl přepočten na CÚ 1989 v hl. I.-XI. ve výši 8 359 000,-Kč. V roce došlo k dalšímu přepočtu na CÚ 1990 v hl. I.-XI. ve výši 8 817 000,-Kčs. Uvedené částky neobsahují opět náklady za interiéru a vnější přípojku el. vedení.

Stavba „Závodu veřejného stravování ve Vřesině“ byla zahájena v 1. pol. 1988 a hrubá stavba včetně zastržení dokončena v závěru roku 1990. Dle zápisu z povolovacího zařízení k zahájení stavby ze dne 23.4.1988 má být stavba ukončena v 4/1993, tj. za cca 60 měsíců. Dle výše zmíněné HS s SD Jednota Nový Jičín se však býv. MNV Vřesina zavázal předat objekt provozovateli již v dubnu 1991, což se jeví jako nereálné. Již v době podepsání smlouvy muselo být zřejmé, že s ohledem na nezajištění řemesel, vzduchotechniky apod. není možné stavbu v 04/1991 dokončit. Dle stávající situace na stavbě je možné uvažovat s uvedením ZVS do provozu v I. pol. 1992. Náklady na zařízení interiéru ZVS činí v cenové úrovni r. 1990 dle zpracovatele Stavoprojektu Ostrava

pokračování str. 12

959 627,-Kčs, náklady na přípojku el. energie pak částku 223 000,-Kčs.

Obecně se však dá konstatovat, že z hlediska růstu cenové hladiny v roce 1991 a očekávané další její zvyšování i v následujících letech, lze očekávat problémy s financováním stavby. Okresní úřad v Novém Jičíně již tuto skutečnost signalizoval.

Z hlediska architektonického je stavba řešena jako dvoupodlažní a svým charakterem je uzpůsobena místu výstavby na vesnici. Tvar střechy a její krytiny se snaží respektovat tento charakter.

Dispozičně je rozdělena na část technicko-obslužnou (1.podzemní podlaží) a společensko-restaurační (1. nadzemní podlaží). V 1.P.P. se nacházejí skladovací prostory, varny, chladírny potravin a nápojů, kanceláře a hygienické prostory, strojovny vuduchotechniky, ústřední vytápění vč. přípravy teplé užitkové vody apod. Kromě toho je v 1. P.P. umístěn kryt CO, který bude mírově využit jako klubovna.

Do 1. N.P. je situována restaurace (40míst), jídelna (40míst) a sál (200míst) se zařízením (šatna, hygienická zařízení apod.) včetně jeviště.

Celková dispoziční koncepce umožňuje vzájemné propojení prostorů, ale i samostatné využití, bez vzájemných vazeb.

Restaurace a jídelna mají svá zázemí (výčep, výdej jídel, výtahy, soc. zařízení).

Restaurace a jídelna je propojena vstupy na terasu.

Aby bylo možno celý objekt Závodu veřejného stravování uvést do provozu je třeba dokončit zejména:

a) Stavební práce uvnitř objektu-podlahy, dlažby, obklady, izolace chladíren apod.

b) Stavební práce vně objektu-omítky, dokončení klempířských prací apod.

c) Řemeslnické práce-tesařské a stolařské práce, instalace ÚT a TUV, pohledy strojů, zařízení interiéru apod.

d) Práce technologického charakteru-vzduchotechnika, filtroventilace, chladicí zařízení,

zařízení kuchyně, čistírna odpadních vod, vnější osvětlení objektu, vnější přípojka el. energie apod.

e) Dokončovací práce-malby, nátěry, izolace, potrubí, terénní a sadové úpravy apod.

Dodavatelé, kteří se podílejí nebo budou podílet na dokončení stavby:

Stavoprojekt Ostrava, Okresní stavební podnik Nový Jičín a jeho střediska Bílovec a Odry, Stavomontáže Ostrava, Vítkovice s.p. záv. 84, Vítkovice s.p. záv. 840.56, UNIPRO Val. Meziříčí, stavební podnik Vsetín, Transporta Břeclav, SME Valašské Meziříčí, Agrostav Šumperk, Frigera Kolín, ETS Ostrava, MARTEC Martinov, ZD Otice, Jednota Nový Jičín,ZVVZ Milevsko, Divadelní služba Frýdek-Místek a další.

Rozhodující podíl na dokončení hrubé stavby ZVS má parta pracovníků, vedena p. Kalužou a p. Vidlářem. Stavební materiál a přímé dodávky na stavbu (okna, ocelové prvky, dveře, cihly, šterk, vápno, dřevo atd.) zajišťoval dle potřeby stavby obětavě p. Konečný, vedoucí Drobné provozovny Vřesina.

Stavební dozor na ZVS zajišťuje p. Bárta Milan, na zařízení interiéru spolupracoval ochotně p. Novák Sáo.

Ing. Vladimír Bárta
(zvýrazněný text-autor článku)

Náš rozhovor

Hledání rodného listu

Letos tomu bude 20 let, kdy v nakladatelství Repronis Ostrava byla vydána kniha *Hledání rodného listu* od autora Helmuta Königa, bývalého občana Vřesiny. Při této příležitosti jsme položili panu Königovi několik otázek a poprosili ho o odpovědi, které vám, čtenářům Vřesinských novin, v tomto čísle předkládáme.

Začneme kontrolní otázkou. "Nedopřej si času, abys ztrácel čas". Z které vaší povídkové knihy je uvedený citát?

Je opravdu jedno, odkud se vzal citát "Nedopřej si času, abys ztrácel čas". Navíc, vředly je mi líto, že tato moudrá slova nejsou mým vlastnictvím, jsem však rád, že si u nich uvědomuji, jak jsou pravdivá. Protože uvedený citát je naléhavě pravdivý, skoro až hmatatelný, dovoluji si připomenout část textu jedné již zapadlé písničky: "Čas je běžec s dlouhým krokem, chvíli pokoj nedá si, čas ten bere všechno skokem, za každého počasí, pozdě shání hodináře, nedohoní v potu tváře, kdo zmešká svůj čas...." A tak to je! O pomíjivosti času, a tím také života, bylo

již napsáno mnoho a hodně toho ještě napsáno bude. Proto -"Važme si času-Nebude!"

V této povídkové knize "Ze střepů střipky" se mi líbí povídka, podle které se snažím řídit i v osobním životě. Pečlivost se jmenuje ta povídka. "Mějte pořád něco rozdělané. Nikdy nesmíte mít všechno dokončené". Opravdu jste měl takového souseda?

Všechno, co děláme, bychom měli dělat pečlivě. Ten, kdo se s touto vlastností narodí, má sice těžší život, život ale za to bohatší, neboť vše, co s pečlivostí vykoná po něm zůstane, když ne zrovna jako památník, tak ve vzpomínkách ostatních. Hezké vzpomínky na člověka, který odešel, jsou tím jediným, co po nás zůstává. A mít pro život dobrého souseda je vzácnost. Víme, že toho, kdo vedle nás bydlí, si vybrat nemůžeme, ale máme-li to štěstí, že náš soused je hodný a rozumný člověk, navíc dokonce kamarád, je to velké vítězství.

Teď odbočím. Dostala se mi do rukou stará fotografie ostravského Kuřimího trhu (nyní Jiráskovo náměstí), kde je vidět část vývěsního štítu Josef König FRÜHSTUCKSTUBE. Pouze shoda příjmení?

"Snídaňová hospůdka" pana Josefa Königa na "Kuřimí trhu" nemá se mnou nic společného. Můj otec se jmenoval stejně jako já a nikdy žádným majetkem neoplyval. Snil o vlastním krejčovství, ale válka mu uskutečnit tento sen překazila. Jedinou naší nemovitostí byl dům na "Kozarovcu", který otec s maminkou v bídě postavili a z bída jsme ho po smrti matky s touto prodali, čehož jsem poté často litoval. Možná jsem to trochu po letech napravil a skoro na "Kuřimí trhu" jsem otevřel a provozoval obchůdk s fotoslužbami "Foto-König".

Proslavil jste Vřesinu, především Novou Plzeň (Hadí vrch, Kozarovec), ve své autobiografii Hledání rodného listu. Jak reagovali

bývalí spoluobčané na vaše připomenutí jejich mládí?

Knížka "Hledání rodného listu" nebyla žádným klasickým literárním útvarem, tedy se do žádné kategorie literatury nedá zařadit. Jednalo se o spontánní projev mého vnitřního rozpoložení, smutku a loby, rezignace a touhy po změně současně. Ti, co mne znají (nebo si mysleli, že mne znají), reagovali většinou s porozuměním. Taky mně každý do očí pravdu neřekne. Já ale lituji toho, že jsem se svým projevem hodně odhalil. Navíc čtenář nemusí všemu věřit, všechno napsané nemusí být pravda, a tak nechám na každém, jak s obsahem "díla" naloží.

Střetával jste se v té době s ostravskými umělci, známými po celém tehdejší Československu. Jaké máte na ně vzpomínky?

V souvislosti s mým členstvím v Rozhlasovém sboru Jiřího Pekárka a současně jako zaměstnanec Ostravského televizního studia jsem byl u dění kolem všech velkých jmen spojených nejen s regionálním show-byznysem. Rád vzpomínám na společné prožitky s Pavlem Novákem, Hanou a Petrem Ulrychovými, Věrkou Špinarovou, Ivo Pavlíkem a jeho Heidi... Komu se podařilo setkat se osobně s Pepou Dvořákem, Miroslavem Holubem, Vlado Müllerem, Miroslavem Horníčkem, Mariánem Labudou...! Těžká, ale krásná léta, provázená nesnadným bojem proti dramaturgii Českého rozhlasu Ostrava a uměleckým agenturám v celém Československu jsem prožil "na volné noze" jako manažér skupiny "Bukanýři".

Později jste si dopisoval s Milanem Kunderou a komunikoval s Otou Filipem

Po mém odchodu do Stuttgartu jsem se chtěl stát filmovým producentem. Zvolil jsem si tak jednu z nejtěžších profesí vůbec. Milan Kundera mně zkrájel dával naději, že o něm budu moci natočit film. Kdyby se tak stalo, byl bych

dodnes "za vodou", neboť kromě značných honorářů z reprodukce takového filmu bych dodnes patřil mezi renomované filmové producenty. Na námět Oty Filipa jsem vyprodukoval film "Poslední kozácký ataman", který se s označením "choulostivé téma" vysílal pouze jedenkrát. Němci o válce a proviněních s ní spojených hovoří neradi. Dodnes ho mám uložen na podlaze své malé privátní kanceláře. Jsou sny, od nichž musíte upustit!

Doslov Vám k vaší knize Hledání rodného listu napsal v našem kraji slavný a známý pán Milan Švihálek. To svědčí už o něčem. Znáte se spolu už dlouho?

S Milanem Švihálkem se známe už téměř čtyřicet let. A myslím, že mohu říct, že jsme dodnes kamarádi. Milan je vzácný člověk a "pán spisovatel". Často se setkáváme, účastníme se společně vše různých akcí, besedujeme a pomáháme si. On je můj literární guru, a i když to není zrovna souseď, mám štěstí, že takového kamaráda mám.

Při čtení vaší knihy je cítit, že jste milovníkem života.

Mnozí mne za to odsoudí, když zde sdělím, že jsou lidé, kteří žijí zbytečně! Vysedávat po hospodách, nadávat na všechno, vyhledávat spory a vylévat si zlost nad vlastní neschopností a projevoval trvalou nespokojenost, ať se děje co se děje, s ničím nesouhlasit, to je pro život škoda! Kdo nemiluje život, prohrál už v momentě svého narození. Je štěstím moci se stále na něco těšit! Já v tom budu do skonání pokračovat!

Čím vším jste ve svém životě byl a čím z toho nejraději?

V důsledku neatraktivního sociálního původu a velké bídy po maturitě žádná naděje na další studium. Mám tedy výuční list jemnomechanika. Během vojančení jsem získal 1. třídu radio-

telegrafisty a i přes nepřetržité rebelování "vyšplhal" až k hodnosti nadrotmistra, která mně byla ale tehdejšími ministrem národní obrany soudruhem Bohuslavem Lomským udělena až v civilu. Sedm let jsem pracoval na koksovárně a přitom dálkově studoval a odmaturoval na průmyslovce. "Bukanýři" mně vzali, ale také dali, kus zajímavé životní etapy a v televizi jsem se i přes zlou vředy přítomnost komunistických vůdců a estébáckých dozorců snažil přežít jak se dalo. Díky za kus kultury, kterou jsem tam byl přesto obklopen, díky za některé lidi, na které i po letech vzpomínám a před kterými ani já nemusím klopat oči! Z pocitů mám nejraději pocit svobody, volnosti a klidu. Spokojený jsem, když kolem sebe vidím spokojené lidi. Radost mám, když mohu udělat radost jiným! Jsem šťastný, když vidím smát se svého syna. Mým heslem je - "Furt v pohodě!"

Není bez zajímavosti, kolik známých lidí, kteří se uplatnili v umění, sportu, politice, podnikání a "překročili hranice okresu" mají něco společného právě z Nové Plzně. Kromě vás např. Nekuda, Klos, Ivanský, Scholler, Kotala, Thill, Václavec, Roubíček, Vyhliďal, doufám, že mi absenci titulů u některých prominou. Myslíte si, že je to genius loci Nové Plzně?

"Nová Plzeň" je hezký název. Ani nevím, zda nějaká, po válce založená družba (nebo co to bylo) dosud existuje!? Pokud ne, je to škoda. Lidé by se měli stýkat, navštěvovat se, vyměňovat si vše dobré, co jim žití přineslo. Nevzpomínám si ale, že by se za mého žití na onom kopci něco "partnerského" konalo. "Hadí vrch" se mně jeví být pejorativním (navíc jsem tam žádného hada nikdy neviděl), proto zůstanu u "Kozarovce" - jak hezky zveršoval Petr Martiník (zvaný Pedro) - "Kozarovce je kopeček, na něm pár chalupčeka..." Měl jsem tam kus bezstarostného dětství,

první milostné až skoro erotické zážitky, účastnil jsem se klukovských "Punských válek", šachových turnajů, pořádal jsem tam lehkotletická klání i Olympijské hry, rozdával vítězům diplomy, fotbal jsem tam na blátě hrával od devíti do devíti, hrál na kytaru a klarinet, záviděl bohatším klukům jejich závodní kola a nové lyže, navštěvoval dřevěnou školu v Krásném Poli, zpíval ve sboru Jaromíra Richtra, maturoval v teplákové soupřevě a s dřevými ponožkami na nohou, nerozuměl si s tátou, pochoval matku... Dost pro jeden úsek života! "Kozarovce", to pro mne zvláštní místo, zůstane v mých vzpomínkách provždy tím, což za "genius loci" označit lze.

Za těch posledních 20 let jste určitě Vřesinu navštěvoval. Jste vidován na fotbale. Jakým dojmem na vás Vřesina po těch letech působí, a přehánějte.

Všude se všechno mění. Život s časem překotně kolotají a nedopřejí si klidu. Pár let jsem žil mimo domovinu a moje první cesta po návratu směřovala do Vřesiny. Protože jsem vlastně nikdy žádný domov neměl, s trochou pathosu sdělím, že to bylo jako návrat domů. Vřesinu mám rád! A u toho zůstane.

"Vzpomínky dále v sobě nesu
Často a rád vracím se k vřesu
Vzpomínám nejen u vína
Na vísku jménem Vřesina".

Za odpovědi děkuje Ing. Bárta Vladimír

Tímto zveme čtenáře Vřesinských novin na besedu s Helmutem Königem, která se uskuteční v obecní knihovně ve Vřesině ve čtvrtek 6. června 2019 v 17:00 hodin.

Zlatý erb

Vřesinské webové stránky letos bojovaly v soutěži Zlatý erb o nejlepší webovou prezentaci obcí. Krajské kolo vyhlásil Moravskoslezský kraj ve spolupráci se spolkem Český zavináč.

V kategorii obcí se do soutěže o nejlepší webovou prezentaci přihlásilo 11 soutěžících. Porota složená z informatiků, programátorů a zástupců kraje hodnotila jednotlivé weby v několika kategoriích. Jednalo se především o kvalitu obsahu, přehlednost, aktuálnost.

Porotci obecnímu webu vytýkali například způsob anonymizace zápisů z rady obce či chybějící propojení se sociálními sítěmi. Bohužel kritizovali také chybějící elektronické verze Vřesinských novin, které jsou jinak jednoduše dostupné odkazem z úvodní stránky webu. Hodnotící protokoly jsou tak výborným zdrojem inspirace, kde se dále zlepšovat.

Celkové hodnocení bylo naštěstí velice kladné a odrazí postupnou snahu web vylepšovat a udělat jej přehledným. Finální známka nakonec stačila na obsazení páté pozice. V součtu nejvíce bodů získaly Otice, které tak postupují do celostátního kola.

Ing. Jiří Augustin

Myslivecké okénko

Víte, co vaše Micka dělá v noci?

I letošní jaro je v mysliveckém roce ve znamení rodícího se nového života a ochrany mláďat. O problematice volně pobíhajících psů jsem již v minulosti psal. Daň za automobilovou dopravu je bohužel něco, s čím se nedá ve většině případů bojovat a s problémem vykosněných hnízd a mláďat při sečení pícnin se snažíme každoročně bojovat vyháněním zvěře z těchto problémových lokalit.

Poněkud stranou zůstává další problém, který pochází od nás, od lidí. Tím problémem jsou potulující se kočky. V jedné ze zahraničních studií, publikované v prestižním magazínu *Journal of Wildlife Management*, veterináři zkoumali zranění desítek druhů drobných zvířat, která doputovala do záchranných stanic. Ukázalo se, že podle statistik z těchto pracovišť mělo zranění způsobená kočkami asi 15 procent všech zvířat, přičemž z nich tři čtvrtiny tato zranění nepřežilo. Jiná studie publikovaná v *Proceedings of the National Academy of Sciences* jim celosvětově prisuzuje vyhubení 63 druhů zvířat za posledních 500 let.

Častým argumentem je samozřejmě to, že kočky neuloví zdravé zvíře a fungují jako zdravotní policie. Tento úkol však ve volné přírodě patří jiným dravcům – od kaňat až po drobné lasičky. Kočky, které jsou doma často dobře krměné, neloví z hladu, ale pouze proto, že jim tak velí jejich lovecký instinkt.

Zákon o myslivosti jasně říká, za jakých podmínek je možné potulující kočku na honebním pozemku usmrtn. Přesto, že takový čin je často posledním řešením, při pohledu do myslivecké statistiky zjistíme, že v roce 2017 bylo na území naší republiky usmrceno více než 11 tisíc koček, které se pohybovaly ve značné vzdálenosti od lidských obydlí.

V tomto roce proto i Českomoravská myslivecká jednota spustila kampaň, která na toto nebezpečí upozorňuje. Nejdále jsou na tom na Novém Zélandu, kde v některých oblastech chov koček zcela zakazují. U nás tato situace zcela jistě nehrozí, ale přesto se ptám: „Víte, co vaše Micka dělá v noci?“

Ing. Jiří Augustin

Vypěstujme si zdravou Vřesinu!

Vážení zastupitelé, jistě se vám stýskalo po mých „pastýřských listech“, a tak vás rozveselím tímhle dalším.

Vypěstujme si zdravou, přírodní, životaschopnou Vřesinu!

- Nekácejme vzrostlé stromy, i když může někomu na hlavu spadnout těžká šiška
- Osázíme každou možnou plochu třemi vegetačními patry, tráva, keře, stromy
- Hospodaříme s povrchovou vodou, zadržujeme ji drobnými úpravami a prostředky
- Rybníky nejsou jen k chovu ryb
- Zakládáme mokřady a rybníčky
- Jinak udržujeme asi 80 hektarů našich lesů-minimální těžba, pečlivé sázení, druhová pestrost, zavlažování....
- Drobné úpravy polí, nové remízky, aleje
- Nekácejme stromy jen proto, že jsou suché – patří do přírody
- Ošetřujeme vzrostlé stromy, a to není jen ořez
- Parkoviště, betonové, asfaltové plochy se zasakovací dlažbou, a to i u těch starých
- Tůňky a meandry na našich potocích a potůčcích, i na těch dočasných ve zmolách a rigolech

a další a další v našem katastrálním vesmíru jako inspirace pro druhé a pro náš přírodní život. Pracujeme na tom všichni, děti, spolky, ne jako na akci, ale jako na životní filosofii. Takhle i postavíme pomník nádhernější než jakákoliv stavba.

Ing. Petr Nedělník, duben 2019

Lyžaři zleva Lukáš Vrzgula, Adam Varga, Barbora Doskočilová

PINGUIN RS

Náš roverský kmen Tučňáků rozhodně v zimě nespal zimním spánkem. V lednu jsme připravovali program na námořnický bál *StarDanceE, aneb když námořníci tančí* našeho přístavu VIRIBUS UNITIS, který se konal 26. ledna 2019 v Třebovském mlýně. Dále jsme navštívili skautský inspirační večer Perplex, kde jsme se setkali s dalšími skauty a rovery z našeho kraje. V březnu jsme podnikli výpravu do Vítkova Podhradí. To bychom nebyli vodní skauti, abychom nevyzkoušeli, jak to vypadá s teplotou

vody v Moravici po zimě, a doporučujeme: zatím se nekoupat. Na zřícenině hradu Víkštejn (od roku 1958 je prohlášen kulturní památkou ČR) jsme uklízeli tábořiště a přilehlé okolí a vysbírali jsme několik pytlů odpadků. Byla to příprava na akci Uklidme Česko. Jaro je tady a my přijímáme další výzvy na pomoc. Kontakt na nás najdete na stránkách našeho přístavu: www.viribus.cz nebo v naší obecní knihovně.

Za skupinu starších skautů – roverů (roverský kmen Pinguins RS) Mgr. Simona Kopecká

Vesnické sportovní hry 2019

Dne 14. února 2019 odstartoval 24. ročník Vesnických sportovních her, ve kterých si 12 obcí poměří své síly ve 12-ti sportovních disciplínách. Po dvouleté odmlce se jich zúčastní i naše obec. Vítězství z loňského ročníku obhájí Krásné Pole.

První disciplínou her bylo lyžování, a to slalom na Skalce, jehož organizací byla pověřena obec Vřesina. Naši obec reprezentovali Lukáš Vrzgula, Barbora Doskočilová, Adam Varga a Diana Grzychová. Naše družstvo obsadilo stříbrnou pozici a Lukáš Vrzgula se dělil v celkovém pořadí jednotlivců o první místo se závodníkem z Velké Polomi.

Plavkyně zleva Barbora Krčmářová, Nikola Hořanská, Michelle Vokounová

plavkyně Michelle Vokounová, Nikola Hořanská a Barbora Krčmářová, které obsadily v celkovém pořadí 4. příčku. Vítěz i druhý v pořadí zaplavali 100 metrovou trať pod 59 sekund a celkově mělo plavání velice dobrou úroveň.

Třetí disciplínou byl rovněž v březnu badminton, který se konal, jako obvykle, v tělocvičně v Plesné, která měla tuto disciplínu na starosti. Naši obec reprezentovali Martin Kozelský, jeho syn Matěj Kozelský, René Moravec a Martin Chovanec. Naši borci obsadili 5. místo, což byl vzhledem k obrovské konkurenci vynikající výsledek.

Čtvrtou disciplínou her byla soutěž v kuželkách, jejíž pořadatelství připadlo Olbramovicím. Soutěž se konala do třetice v březnu v hale u stadionu VOKD. Dovolte mi tady vzpomenout a vzdát hold našemu dlouholetému reprezentantovi v kuželkách panu Josefu Schwarzovi, který podlehl těžké nemoci. I bez něj to ale naši kluci zvládli a vybojovali stříbrné medaile ve složení Radek Foltýn, František Hájek, Tomáš Mališ a Oldřich Vavrečka.

Pátou disciplínou her byl stolní tenis, který se konal v dubnu ve Zbyslavicích. Dlouhý maratón zápasů, který trval i s vyhlášením do 16 hodin, pro nás dopadl výborně, jelikož jsme obsadili potřetí stříbrnou pozici a probojovali se v celkovém pořadí po pěti disciplínách do čela Vesnických sportovních her těsně před Klimkovicí a Krásné Pole. Za naši obec nastoupili Radek Zajac, Jan Herold a Dalibor Velký.

Ještě nás čeká běh na 5 km, volejbal, no-

Druhou disciplínou bylo v březnu na bazénu Sarezy v Porubě plavání na 100 m. Organizace se ujaly Klimkovice. Naši obec reprezentovaly

hejbal, lukostřelba, cyklokros, střelba ze vzduchovky a na závěr sálová kopaná. Kdyby měl někdo zájem reprezentovat naši obec, budeme rádi. Podmínkou je mít napsaný v občanském průkazu trvalý pobyt v naší obci.

Aby byla naše obec dobře vidět nejen na poli sportovních výsledků, byly začátkem dubna zakoupeny dresy v zeleno-žlutých barvách Vřesiny. Dresy si sportovci mohou ponechat jako odměnu, že obětovali svůj volný čas, aby svou vesnici reprezentovali. Ani ti, kteří již mají svá utkání za sebou, nepřijdou zkrátka. Dresy si mohou vyzvednout na obecním úřadě nebo po dohodě s pořadatelem VSH.

Petr Krahulec

Kuželkáři zleva Radek Foltýn, Oldřich Vavrečka, Tomáš Mališ a František Hájek

Stolní tenisté zleva Radek Zajac, Jan Herold a Dalibor Velký

KONTEJNER NA STAVEBNÍ SUŤ

Suť (cihly, drobný beton bez armování, omítka, kachličky, zemina, kamení, keramické střešní tašky):

Oznamujeme občanům, že ve dnech

7. 6. – 10. 6. 2019

bude v místě uložště odpadu, které se nachází vedle budovy hasičské zbrojnice, na ulici Malá strana 70, Vřesina přistaven

kontejner na stavební suť

v době:

pátek 15:00 – 18:00

sobota od 9:00 – 12:00

Pozor, určeno pouze pro vývoz stavebního odpadu občanům Vřesiny, ne stavebním firmám!

KONTEJNER NA OBJEMMÝ ODPAD

Kontejnery na objemný odpad budou umístěny ve dnech

7. 6. – 10. 6. 2019 v místech

- u horní kaple Nade Vsi
- u restaurace Na kopci na ulici Topolová
- na Mexiku
- na ulici Plzeňské vedle kontejnerů na tříděný odpad

Pozor, tento kontejner není určen na stavební odpad!

Charita Ostrava

Jak pečovat o nemocného v domácím prostředí a půjčovna pomůcek

Charita Ostrava v rámci aktivit Charitní hospicové poradny nabízí možnost bezplatné účasti na semináři „Jak pečovat o nemocného člověka v domácím prostředí“. Na setkání s profesionálními zdravotními sestrami Mobilního hospice sv. Kryštofa se dozvíte, jak zvládnout péči o člověka se sníženou pohyblivostí, a získáte související informace ze zdravotní a sociální oblasti. Naučíte se nemocnému člověku podávat stravu, tekutiny a léky, provádět osobní hygienu či polohování, jako prevenci vzniku proleženin. Proběhnou také praktické ukázky. Jsou připraveny informace o možnostech získávání příspěvku na péči nebo využívání kompenzačních pomůcek, které mohou být nápomocné při naplňování potřeb nemocného člověka. Kompenzační pomůcky je možné zapůjčit v charitní **Půjčovně kompenzačních pomůcek**, katalog pomůcek a další informace můžete nalézt na webu Charity Ostrava: <http://ostrava.charita.cz/seniori/pujcovna-kompenzacnich-pomucek/>

Kurz probíhá vždy jednou měsíčně, v budově Hospice sv. Lukáše, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice. Na školení se, prosím, přihlaste předem u Bc. Anny Štefkové, tel. 599 508 533, mobil: 731 534 002 nebo e-mailem: hospicova.poradna@ostrava.charita.cz. Těšíme se na Vaši účast!

**ČIŠTĚNÍ KANALIZACÍ
SACÍ BAGR
MONITORING KANALIZACÍ
VÝVOZ ŽUMP**

77 44 8 99 55

Pavel Pokorný
www.laskakteravzdyvitezi.cz

Inzerce

BIO odpad Kontejner

pro zbytky zeleniny a ovoce
(jádřince, listy a nať ze zeleniny,
slupky z brambor a citrusových
plodů, apod.), čajový odpad a čajové
sáčky, kávová sedlina, skořápky
z vajíček, a zbytky potravin
rostlinného původu.

Dále pro odpady
rostlinného původu jako je
posekaná tráva, listy, zbytky
rostlin, listy a kořeny zeleniny,
plevel, květiny, kousky keřů
do velikosti 30 cm,
seno, sláma, apod.

**Do nádoby nepatří zbytky jídel, oleje, maso, uhynulá
zvířata, biologicky nerozložitelné a ostatní odpady
(např. papír, plasty, sklo, kovy...)**

MA TO SMYSL. TRÍDTE ODPAD

Ušetřete až

300 000,-Na přeplatcích
z hypotékySplácíte
HYPOTÉKU

?

**Mohu
Vám ušetřit**Pomocí státní podpory,
daňové optimalizace
a dalších metod.**KONEC FIXACE
POZOR**Fixace je doba po kterou máte jistotu
výši Vaší splátky. Tato doba bývá 3 až 5 let.
Splátka se po skončení fixačního období
většinou automaticky zvyšuje!**SPRÁVNÝ
POSTUP**Najděte si svou smlouvu, ujistěte se,
že znáte výši splátky a vypůjčené
částky. Dále kdy a na jak dlouho byla
smlouva uzavřena. To mi stačí.**2 MINUTY
PRO VÁS**Rozhodněte se, zda mi zavoláte nebo
vyplníte 5 kolonek na internetu.
Záleží jen na vaší preferenci. Poradím
Vám vždy stejně.**NEŘEŠTE
NIC VÍC**Vím, že většina klientů se nechce o nic
starat a od toho jsem tady. Všechno
udělám za Vás a ozvu se ve **správný čas!**
I když budete mít fixaci ještě 4 roky...**Štěpán SZOKALA**Jsem nezávislý finanční poradce a zaměřuji se na optimalizaci
hypotečních produktů a financování bydlení. Navzdory aktuálnímu
růstu úrokových sazeb se mi daří zajistit svým klientům férové nabídky,
pro řešení jejich aktuálních potřeb. Díky kontaktům a znalostem, které
jsem nasbíral vím jak ušetřit nemalé peníze i tam, kde by to jiné ani
nenapadlo. Těším se na naši spolupráci.**Zavolejte mi
778 501 323****Nebo vyplňte
<http://tez.cz/fixace>****Vřesinské noviny, občasník.**Vydává obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: asistent.vresina.cz. Ročník XXVI. Náklad 1000 výtisků,
pro občany Vřesiny bezplatně. Redakční rada: Ing. Vladimír Bárta, RNDr. Radomír Paláček, Ph.D. Mgr. Jarmila Homolová. Vychází květen 2019.
Sazba: pakoc@volny.cz. Uzávěrka příštího čísla je 26. 8. 2019. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stránkách www.vresina.cz